

МИССА СОЛЕМНИС

Иосиф Конта, оркестърът и хорът на Румънското радио и телевизия са желани гости на Мартенските музикални дни. Вече за четвърти път тяхното изкуство звучи от фестивалния подиум, винаги очаквано с интерес и изпращано с възторг от публиката. На своя първи концерт, който се състоя на 11 т. м., гостите изпълниха Втората румънска меса от Енеску и „Миса Солемнис“.

Расходията на Енеску, макар и поставена в съседство с такъв великан като „Миса Солемнис“ остави трайни впечатления у слушателите. Едно прекрасно и живописно про изведение, изпълнено по великоколен начин като низ от картини на румънската природа и народ.

Тържествената меса на Бетховен е позната на русенските слушатели от нейното първо изпълнение на фестивала през 1966 година от същия изпълнителски екип. Затова и тази вечер публиката очакваше първия концерт на нашите гости с интерес и сигурност в това, което ще чуе.

Иосиф Конта безусловно владее не само партитурата, но може да постигне едно изпълнение, подчинено на цялостна концепция за изграждането на творбата. Задържайки се в строгите линии на класическата форма, той не пропуска и моментите, подходящи за постигането на ефективни кульминации. Били те в резултат на динамично-полифонично протриване или изтъняване и притаяване на звука, които Бетховен така щедро предлага в тази творба. Заслужава да се отбележи като особено внушително изграждането на голямата fuga „Ии глория ден патрис“, която заема централно място във втората част („Глория“) на месата. Да се постигне убедителност в нейното изпълнение, да се издържи непрестанна възходяща линия на напрежението е извънредно трудна задача за целия изпълнителски колектив, тъй като тематичната нишка може много лесно да се изгуби в цветистата полифония, на тази форма. Това се бладе на Иосиф Конта много убедително.

Неговото най-високо постижение обаче, бе безспорно последната част на творбата „Агнус ден“, която според бележката на автора в партитурата е „Молба за мир — в нас и навън“. Още по-ценно става постижението на това изпълнение, като имаме предвид, че Миса Солемнис е изобщо едно от най-трудните произведения в литературата дори само от техническа страна и во проблематика.

На диригента отговаряше един прекрасен състав от солисти: Емиллия Петреску, Марта Кеслер, Валентин Тодорян, които са отдавнашни познати и чести гости на нашия концертен подиум, и Георге Краснару. Чудесните качества на тази четворка са създали изравнен във всяко отношение ансамбъл, звукът балансиран, стилово единство, дори темброво веднаквяване съществуваша тяхното изпълнение. Най-въздухащ образ те създадоха в „Бенедиктус“ (от четвъртата част — „Санктус“), където заедно с подулковото соло на концертмайстора, постигнаха истинска камерна чи

стота и благородство на звученето.

Хорът на румънското радио и телевизия с диригент Аурел Григораши е състав с високи професионални качества. Той звучи извесено, ясно и с чудесна дикция и можа да отговори на диригентската концепция, да пасни изпълнението си с плътност, както във форте, така и в нежното пианисимо. Разбира се, това внушително изпълнение не би било възможно, ако нямаше наред с него един първостепенен оркестър, какъвто е Симфоничният оркестър на Румънското радио и телевизия. Състав с много качества, който прави впечатление преди всичко с топлия тон на своята струнна група. Някаква човечност има в звученето на този оркестър, който трогва слушателя със своята личност, без да се губи в драматични епизоди, без да загръбява в масивните звукови кульминации.

Димитър РУСЧЕВ